

»Den korteste Nat«

Kløverblomst! saa sød er Duften,
Helt opfyldt af den er Luften,
Og i Skovens friske Krat
Har en Nattergal sig sat;
Kaprifolien der sig slynger,
Dufter. Nattergalen synger,
Aftenstunden, Morgenstunden
Trykke Munden imod Munden,
Kysse. – Det er den korteste Nat!
Gjennem Ungdoms-Sindet lyner
Glimt af Gud i store Syner,
Og rundt om, som Stjernesked,
Tanker flyve ud mod Gud.
Alle Pulse i Naturen,
Svulmende, som Lyd fra Luren,
I vort eget Bryst vi kjende.
Evighed os Klarhed sende,
Jordliv – svind, som den korteste Nat!